

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קסד ע"ב

תיקון השכינה על ידי עשר ספירות

רבי יהודה אמר, **"וְאֵת הַמְשָׁכֵן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעוֹת"**, **"עֶשֶׂר"**, לפי שתקון המשכן כדמיון תקון השכינה בעשרה הוא, להיות כראוי.

רבי חייא אמר, עשר יריעות הן, שהן עשרה רקיעים, ומי הם, יריעות המשכן שהם עשר^[כז], וקיימות ליתן דעת לחכמי לב, מי שיבין בהן, יסתכל בחכמה הגדולה ובסודות העולם, ויסתכל למעלה, במקום שהוא שכל אחד ואחד נדבק בו, מלבד שתיים שהן קיימות בימין ובשמאל, והן גנוזות עם השכינה.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קעב ע"א

הקרסים נראו ככוכבים

"וְעֲשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קְרָסֵי זָהָב", וכתוב: **"וְעֲשִׂיתָ קְרָסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים"**, אמר רבי אבא, למדנו, מי שלא ראה אותן הקרסים במשכן, לא ראה אור הכוכבים ברקיע, לפי שבמראה ההוא ובגוון ההוא היו דומים לכל מי שהסתכל בהם.

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלה ע"ב

ד' אותיות דאדנ"י ודהוי"ה נכללים יחד ביחוד

"וְהָיָה הַמְשָׁכֵן אֶחָד", בסוד המשכן קיימים סודות עליונים, הסוד של השם הקדוש אדנ"י, זה הוא סוד המשכן, והוא דמיון סוד העליון, סוד הארון, כמו שכתוב: **"הִנֵּה אָרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ"** (יהושע ג, יא), **"אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ"**, זה הוא הסוד הקדוש של השם אדנ"י, וזה הוא כדמיון הסוד של השם הקדוש העליון הוי"ה.

והאותיות של שני שמות האלה נכללות אלו באלו יאהדונה"י והכל אחד, והכל הוא סוד אחד באותיות הקדושות.

זיו הזוהר

כז. פירוש, שעשר יריעות המשכן מרמזות על העשרה רקיעים.

משכן שלמטה עומד בסוד משכן של מלכות ומלכות במשכן דאמא

ועל כן המשכן שלמטה בארץ, מתקיים בסוד המשכן העליון, והמשכן העליון ההוא מתקיים בסוד משכן אחר העליון על הכל, והכל הוא נכלל זה בזה להיות אחד, ועל זה כתיב:

"וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד".

זוהר חלק ב' פרשת פקודי דף רלג ע"ב

לתת מקום לקליפת נוגה כדי שישמור על הקדושה

"וְעֵשִׂיתָ יְרִיעַת עֲזִים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן וְגו', אמר רבי אלעזר, מפני מה **"עֲזִים"**, אלא סוד הגוון שלו, לתת לו מקום בסוד הקדושה^[כח], ולפיכך **"יְרִיעַת עֲזִים"** ודאי.

כתוב: "אֶל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי וְגו'" (שיר השירים ו, יא), זה נתבאר, אבל כמו שאגוז יש לו קליפה הסובב וחופה על המוח, והמוח בפנים, אף כך בכל דבר שבקדושה, הקדושה בפנים, וצד הטומאה מבחוץ, וזהו הסוד, **"רְשַׁע מִכְתִּיר אֶת הַצְּדִיק"** (חבקוק א, ד), ועל כן נקרא אגוז, וזה נתבאר.

יריעות עזים עולים למספר ד"ל שזה העני ביותר

בא וראה, במה שמבחוץ, כל מה שמוסיף נגרע, וסימנך פרי החג שמתמעטים והולכים, אף כאן כך במה שמבפנים, כתוב: **"וְאֵת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֹשֶׂר יְרִיעַת"**, ובמה שמבחוץ כתוב: **"עֲשֵׂיתִי עֹשֶׂרָה יְרִיעַת"**, הוסיף במספר וגרע, הוסיף במספר שכתוב: **"אֶרְךְ הַיְרִיעָה הָאֲחַת שְׁלֹשִׁים בְּאַמָּה וְרַחֵב אַרְבַּע בְּאַמָּה"**, וכאשר תצרף המספר עולה למספר ד"ל, שאין גרוע בכל אותן מיני עניות כזה שנקרא דל, ולפיכך, כאשר עולה בהמספר יותר, נמצא שנגרע.

יריעות המשכן עולים למספר ל"ב שהוא רומז ללב נתיבות החכמה

וכאשר הוא גרוע בהמספר, עולה בהתעלות, שמספר היריעות שמבפנים עולה לסוד מספר ל"ב^[כט], שהוא סוד כל האמונה, וסוד שם הקדוש, ועל כן, זה עולה וזה נגרע, זה עולה ונגרע, וזה נגרע ועולה, זה בפנים וזה בחוץ.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קע ע"א

הקרשים דומים לשרפים

"וְעֵשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לְמִשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֲמֻדִים", כתוב כאן עומדים, וכתוב: **"שְׂרָפִים עֲמֻדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כַּנָּפִים וְגו'"** (ישעיהו ו, ב), מעשה המשכן באותן הקרשים

כדמיון אותן השרפים, אלו עומדים ואלו עומדים.

ואם תשאל, הלא כל צבא השמים עומדים הם כולם, ככתוב: **"וְנָתַתִּי לָךְ מִהַלְכִים בֵּין הָעֲמֻדִים הָאֵלֶּה"** (זכריה ג, ז), וכתוב: **"וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם עֲמַד עָלָיו וְגו'"** (מלכים א' כב, יט), שהרי כל מחנות העליונים אין להם פרקי רגלים, וכולם קיימים בעמידה, אלא ודאי כולם

זו הזוהר

כח. כי עזים היינו שעירים, מורה על כח הסטרא אחרא, וכיון שגם הם יונקים חיותם בהתחלת שורשם מהקדושה, כידוע בסוד הכתוב: **"וְרִגְלֵיהֶם"** לכן ניתן לעזים מקום במשכן. כט. שהיה האורך כ"ח והרוחב ארבע הרי ל"ב, וזה רמז על ל"ב נתיבות פליאות חכמה, הנזכר בספר

עומדים, ולפעמים הם נקראים שרפים, ולפעמים עולים בשם אחר, אבל אלו השרפים כולם בשם אחד של שרפים קיימים תמיד.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קסט ע"א

הקרשים טובבים את קדש הקדשים ששם היחוד

ובא וראה, אלה הקרשים עומדים בתקוני הכלה, וסבבו סביב החופה, שישכן בחופה ההיא רוח העליון.

לעשות חופה יפה לכבוד השכינה הבאה לשמחה

כדמיון זה הכלה שלמטה נצרך לתקן לה חופה לכסותה בתקוני יופי, לכבוד כלה האחרת העליונה, הבאה לשכון שם בשמחת הכלה שלמטה^[ל], ובעבור כבוד אותה הכלה העליונה, נצרך לעשות חופה יפה בכל תקוני היופי, להזמין את הכלה העליונה לשמחה ההיא.

כסא יפה לכבוד אליהו בכל ברית

כדמיון זה, בכל ברית מילה למטה, נצרך להכין כסא אחרת יפה, לבעל הקנאה של אות הברית הבא שמה.

כלה צריכה שבע ברכות

אף כן בכל חופה נצרך תקוני יופי, לכסות את החופה לכבוד סתם כלה, שהרי זו כדמיון זו עומדת, זו עולה בשבע ברכות, וזו עולה בשבע ברכות, וכאשר תעלה בשבע ברכות אז נקראת כלה, ועל כן אסור לשמש בה עד שנכללת באותן שבע הברכות כדמיון כלה העליונה.

זוהר חלק ב' פרשת בלק דף קפו ע"א

בריה התיכון מהחמשה בריחים והוא בסוד דיעקב

"וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה", אפשר תאמר, שאותו בריח התיכון אחר הוא, שלא היה בכלל אותן חמשה בריחים, לא כן, אלא שהבריח התיכון ההוא מאותן החמשה היה, שנים מכאן ושנים מכאן ואחד באמצע, הוא היה בריח התיכון, עמוד של יעקב, בסוד של משה.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קעה ע"ב

יעקב הוא בריח התיכון שאחוז בימין ושמאל

למדנו, שאמר רבי שמעון, "וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה", זה הוא יעקב הקדוש והשלם, כמו שבארנו שכתוב: "וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יוֹשֵׁב אֹהֲלִים" (בראשית כה, כז), ישב אהל לא כתוב, אלא "יֹשֵׁב אֹהֲלִים", שנים, שאחז בזה ואחז בזה^[לא],

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קעה ע"ב
 יצירה. ל. כי בכל מקום שישאל שמחים בשמחה יעקב היא משורש ספירת תפארת, מדת הרחמים של מצוה, שם יש השראת השכינה. לא. קדושת הכלולה מן חסד וגבורה, בחינת ימין ובחינת שמאל, קדושת

אף כאן כתוב: **”וְהִבְרִיחַ הַתִּיכֵן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה”**, שאחז בזה ואחז בזה.

ביעקב נכללים חסדים דאבא וגבורות דאמא

שלמדנו, מהו **”איש תם”**, כתרגומו שלים, שלם מהכל, שלם לשני הצדדים, להנסתר שבנסתרות הנקרא קדמו”ן הקדו”ש ולהנגלה שנקרא פנ”י קטנו”ת, שלם לחסד העליון ולגבורה העליונה, והשלים לזה ולזה.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קעו ע”א

מוכרח שהכל הוא אחד וכולם תלויין באור אין סוף ברוך הוא

אמר רבי אלעזר, נראה, שיעקב מתוך הדין הקשה יצא, שהרי יצחק דין הקשה אחז לחלקו, אמר לו רבי שמעון, האם אך זה בלבד, והלא יצחק מתוך החסד יצא, וכן כולם דין מתוך רחמים יוצא, ורחמים מתוך דין.

אברהם ירש נחלת החסד, יצא יצחק בדין מתוך החסד, יעקב יצא ברחמים מתוך הדין הקשה, וכך הוא למעלה זה מן זה יוצא, ויונק זה מן זה, עד שנודע שהכל הוא אחד, ומאחד תולים כולם, והכל נמצא אחד, ברוך שמו לעולם ולעולמי עולמים.

השלמות הוא כשהחסד והגבורה נכללים זה בזה

אמר רבי אלעזר, מובן שאין שלמות אלא כאשר נאחז זה מן זה, ואחד נאחז בשניהם, להיותו יסוד הכל, כמו יעקב, וזהו שכתוב: **”מִבְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה”**.

זוהר חלק ב' פרשת תרומה דף קעו ע”א

יש רק מועטים העוסקים בתורה

ווי העמדים וחשקיהם כסף, למדנו, שאמר רבי יצחק, בימים הראשונים היה אדם אומר לחברו, אמור לי ענין אחד מן התורה ואתן לך מנה כסף, ועתה אומר אדם לחברו, אתן לך מנה כסף שתשב ותעמל בתורה, ואין מי שישגיח בו ואין מי שיתן און קשבת לדבריו [לב], מלבד אותן מועטים קדושי עליונים, שהקדוש ברוך הוא משתבח בהם, שכתוב: **”וְעַמְךָ כָּלֵם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אֶרֶץ נֶצֶר מְטַעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי לְהַתְּפָאֵר”** (ישעיהו ס, כא), **”בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן”**.

זיו הזוהר

אדם לחברו טול מנה כסף ואשתדל באורייתא, אבל לדאבון לבנו נמצא להיפוך לגמרי והיינו שאומר אדם לחברו טול מנה כסף בעבור אי השתדלותך באורייתא, השם יתברך ירחם עלינו, ויעשה למען תורתו, להוציאנו מאפלה לאורה במהרה.

והיינו בריח התיכון, וקדושת משה היא שם מלגו, בבחינת פנימיות, שהוא סוד ספירת הדעת המאירה בפנימיות מעולם האצילות שנקרא עתיקא קדישא, וספירת התפארת שורש קדושת יעקב נקרא זעיר אנפין. **לב**. ועתה בדורותינו נשתקע לגמרי זה וחשקיהם כסף, כי אף גם זאת אין בנמצא שיאמר